

دوشنبه ۵ آبان ۱۴۰۴ - صفحه ۲۰ هزار تومان - سال چهارم - شماره ۹۱۶
www.hammihanonline.ir

سیاست شکست خورده فرزندان آوری

نامه عباس عبادی به محمدباقر قالیباف درباره نامهای اخیر نمایندگان به وزیر بهداشت

حزب موسس

کارنامه حزب جمهوری اسلامی و وضعیت حزب با گفتارهایی از فیض الله عرب سرخی و حمیدرضا ترقی

پایان ماه عسل؟

بررسی انتخابات میان دوره ای پارلمان آژانتین و تاثیر آن بر موقعیت خاویر میلی رئیس جمهور

هم آوایی برای زیرساخت نوری

آغاز پروژه سوآپ با حضور وزیر ارتباطات در ۵ استان کشور

دست نویس لاریجانی و وضعیت وارونه

احمدزیدآبادی نویسنده و مشاور هم میهن

علی لاریجانی، دبیر شورای امنیت ملی با ارسال متنی دست نویس به مدیران مسئول رسانه ها مرقوم کرده است: «برای دفع خطرات از کشور سرفرازمان ایران دو نکته مهم است: یکی تقویت نیروهای مسلح، پیگیری این مورد با ما و مهمتر، حفظ انسجام ملی و سد کردن راه گسترش دوقطبی های کاذب تا مسیر توسعه ملی فراهم گردد؛ پیگیری و کمک درباره این موضوع با شما اهالی معزز رسانه ها.» واقعیت این است که آن دسته از رسانه های بخش خصوصی که در این شرایط اجازه فعالیت دارند، «حفظ انسجام ملی» و «سد کردن راه گسترش دوقطبی های کاذب» را هم به نفع کشور و هم به نفع خود می دانند و تمام تلاش خود را در جهت تحقق آن با نوع فهم و تعریفی که از این دو اصل دارند، به کار می گیرند. از قضا رسانه هایی که با این دو اصل مشکل دارند و برای مخدوش کردن آنها فعالیت می کنند، اغلب وابسته به نهادهای حکومتی اند و بودجه آنها نیز از جیب مردم تأمین می شود. بنابراین، آقای لاریجانی باید از طریق ابلاغیه های قانونی ابتدا آن رسانه ها را موظف به رعایت دو اصل فوق کند. رسانه های اصطلاحاً حکومتی اما نشان داده اند که نسبت به رعایت ابلاغیه ها مقید نیستند و هیچ نگرانی هم از نقض آنها ندارند. در حالی که آنها به دلیل وابستگی شان به حکومت موظف به رعایت موازین دولتی هستند و به بهانه «آزادی بیان» نمی توانند علیه سیاست های رسمی قلمفرسایی کنند. آنچه به عنوان «آزادی بیان» در عصر روشنگری وارد ادبیات سیاسی جهان شده است، مختص رسانه های مستقل و منتقد و متعلق به احزاب و نهادهای غیر حکومتی است. این دسته از رسانه ها هستند که از حق نقد و مخالفت با تصمیم های دولتی برخوردارند و گرنه مطبوعات وابسته به حکومت اگر به فرض حق موجودیت هم داشته باشند، کارویژه شان دفاع از سیاست های رسمی و نه مخالفت با آن است. در کشور ما مثل بسیاری از امور، این مورد هم وضعیت وارونه پیدا کرده است! ❗

انتقاد کارشناسان از بلاتکلیفی دستگاه سیاست خارجی در مواجهه با غرب

انتظار بدون ابتکار

شهاب شهسواری گزارشگر گروه دیپلماسی

به نظر می رسد که تنها ابتکار ایران در شرایط فعلی برای مقابله با تحریم های غرب تکیه به مخالفت روسیه و چین باشد. ایران امیدوار است که اختلاف ها میان روسیه و چین و قدرت های غربی همچنان استمرار پیدا کند روسیه و چین در دوره بین سال های ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۰ به ۶ قطعنامه تحریمی علیه ایران در شورای امنیت رای مثبت دادند. با این حال شرایط بین المللی نسبت به دهه نخست قرن بیست و یکم تغییر اساسی کرده است.

گزارش دیپلماسی ۶-۷

رحمن قهرمان پور تحلیلگر مسائل بین الملل

راهبرد صبر و انتظار جواب نمی دهد. شرایط دو طرف بعد از جنگ ۱۲ روزه به شکل اساسی تغییر کرده است. بعد از ۲۳ خرداد آمریکا با اطمینان بیشتری به این دیدگاه رسیده که توان بازدارندگی ایران تضعیف شده و ایران قدرت چانه زنی زیادی ندارد. به همین دلیل، آمریکا حتی دیگر حاضر نیست امتیازهایی را که حاضر بود در اردیبهشت به ایران پیشنهاد بدهد. در شرایط فعلی ارائه کند.

دفاع از روسیه؟

بررسی حملات دیروز محمد باقر قالیباف و تندروهای مجلس به حسن روحانی و محمد جواد ظریف در گفت و گو با احمد شیرزاد و اشرف بروجردی

اهمیت دیپلمات های سابق

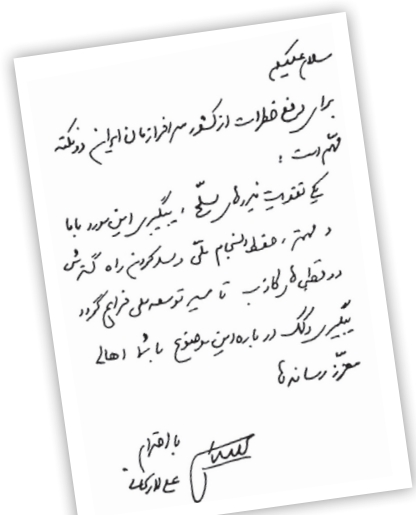
یادداشتی از علی آهنگر نویسنده و پژوهشگر تاریخ

گزارش پارلمان ۲۰۳

از بی عملی تا ابتدال سیاسی

صفحه سیاسی ایران به نظر بی صاحب و فاقد مهار به نظر می رسد. نگاه از بالا تر به این صفحه موجب تعجب ناظر می شود. جامعه ای به لحاظ سیاسی متشتت و به هم ریخته است که مرزهای دوستی و دشمنی در آن از میان رفته و اولویت های شخصی و غیر قانونی به جای مسائل مردم خودنمایی می کند. حتی در بالاترین و ضروری ترین مسئله سیاسی کشور نیز دچار انفعال و بی عملی شده ایم. پس از جنگی که هنوز تمام نشده اقدامات طرف های برجام و استفاده از سازوکار ماشه اکنون با مسئله عاجل تر نحوه تعامل با آژانس بین المللی انرژی اتمی مواجه هستیم که ایران توافق قاهره را بلا موضوع دانسته است و برای آن اعتباری قائل نیست. ولی روشن است که واقعیت امر هم در موضوع بازگشت اسنپ بک و هم در همکاری با آژانس، آن گونه که مقامات رسمی ایران می گویند، نیست. درست است که روسیه و چین نسبت به این فرآیند معترض هستند، ولی هنگامی که غربی ها بر اساس آن اقدام کنند کار چندانی نمی توان انجام داد. مخالفت این دو کشور در عین حال که ارزشمند است، ولی نمی تواند مانع از تفسیر کشورهای دیگر شود. از سوی دیگر، عدم حل مسائل با آژانس هسته ای هم ممکن است حتی این دو کشور را به موضعی متفاوت از خواست ایران برساند. از سوی دیگر، ادامه منفعله و بی عملی و بی ابتکاری نمی تواند دوام داشته باشد؛ به ویژه که طرف مقابل قدرت و ابزار کافی در اختیار دارد و در جایگاه فعال و با ابتکار قرار دارد و ساکت نخواهد نشست. حتی ادامه همین وضع هم برای ایران غیر ممکن است. بنابراین، نیازمند داشتن ایده هایی ایجابی در سیاست خارجی و داخلی هستیم. این انفعال عوارض دیگری هم دارد و چون نیروهای موجود نمی توانند به مسائل اصلی بپردازند، خود را درگیر جنگال های مخرب و دوقطبی سازی کرده و مسائل حاشیه ای و انحرافی را برجسته می کنند. موضوعاتی که درباره روسیه مطرح شده، اغلب ناشی از عدم توجه به اولویت های کشور است. رفتار نمایندگان در شعار دادن و مرگ به این فرد و آن فرد گفتن و حتی نحوه مواجهه رئیس مجلس با این مسئله، نشانه روشنی از فقدان تحلیل درست از مسائل اصلی کشور است. در این میان، نمایندگانی هستند که از طریق اتهام زنی به دست اندازگان، سیاست را به ابتدال کشانده و می کوشند که تنش ایجاد کنند تا کمتر کسی به مسائل اصلی کشور بپردازد. دستگاه قضایی هم که در برابر برخی مسائل کم اهمیت نیز فوری واکنش نشان می دهد، ترجیح دارد که در برابر این اتهامات فوری اقدام کند و در صورت صحت ادعای مقتری متخلف و مجرم را مجازات کند و در غیر این صورت، مقتری را که از جایگاه رسمی مشغول تشویش آذهان عمومی علیه دیگران است، محاکمه و محکوم کند. ظاهراً باید به این نتیجه رسید که ما جامعه خودپراکنگی هستیم. اگر دیگران هم به ما کار نداشته باشند، خودمان استعداد کافی برای نابود کردن خود را داریم. همه اینها نوشته شد تا به نامه کوتاه دو روز پیش دبیر شورای عالی امنیت ملی خطاب به مدیران رسانه ها پرداخته شود که در آن آمده است: «برای دفع خطرات از کشور سرفرازمان ایران دو نکته مهم است: یکی تقویت نیروهای مسلح، پیگیری این مورد با ما و مهمتر، حفظ انسجام ملی و سد کردن راه گسترش دوقطبی های کاذب تا مسیر توسعه ملی فراهم گردد؛ پیگیری و کمک درباره این موضوع با شما اهالی معزز رسانه ها.» رسانه ها با وجود چنین فضای سیاسی شلخته و بی مهارتی که هر روز بر اختلافات می دمند، کار چندانی نمی توانند کنند. لطفاً وظیفه دوم را هم خودتان انجام دهید؛ چون متولی اصلی آن نهاد های حکومتی هستند و همین ها نیز به دوقطبی سازی مشغولند. رسانه فقط می تواند واقعیت را بازتاب دهد. نباید کارهای سخت حکومت را به دوش رسانه ها انداخت.

نگارش: مرصیه موسوی ایرنا